

1909-01-01

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Modtagersted:

Seattle

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Aage Holten

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 44 nr. 30a-b

TRANSSKRIFTION

Mappe 44 brev 30 A

1/1 09 Kære Cathrine! Du har vel fået brev fra Niels hvori han bestemt fraråder at give Eder de penge fri. Han motiverer at det er min mening på den kærligste og sandeste måde, uden omsvøb, som det jo er nødvendigt. Ja! Så drøjt det er at sige Dig, jeg ser sagen på ganske samme måde, og har kun lidet at tilføje . Uden at ville kaste skygge på nogens fortid, så er jeg overbevist om, at det vilde være sundest for Nicolai ikke at få andre penge mellem hænderne end dem, han selv fortjener. Det der er nedbrudt må bygges op så småt, der er ikke andet for, og det er meget værdifuldt nok, om grænsen nu netop skal sættes til 5 år, at H. så kommer med hjem som en ærlig mand der ikke spiller komedie selv om I da har mere end I har nu. I så fald kan jeg ikke tro andet, end der vil kunne opnås en beskeden plads for ham, selv om den kan blive lige til livsophold for Eder Dejligt vilde et være, om i kunde spare så meget sammen, så i kunde blive mere velstillede, det forstår sig, men efter alt det, Du ved om, kan Du ikke sætte store fordringer. Jeg sagde "spille komedie" fordi , inden der for os lå spor af skygge over H, blev jeg såre forbavset over, at han da, onkel Christian ikke straks vilde sige god for ham i de kredse, hvor H. måtte søge at vinde tillid, i handelskredse, at H. så spiller fornærmet, så Faster måtte søge at overtale onkel og forsone. Det var den første mislyd. Jeg har senere hørt, at dens lags fornærmelser var H. øvet i. Men da onkel fornuftigvis den gang, da vi alle troede godt om H., ikke tænkte på skygge, gerne ønskede at kende lid mere til H. inden han kunde gå i borgen for ham, begriber Du, at vi nu er nød til at lære ham at kende som pålidelig i lang tid. Ikke for at I kan få Åges penge at bruge, men for at han virkelig kan bygge op, hvad han har nedrevet. Angående Din rejse hid , for at trygle mig, så ved jeg jo godt, at det ikke kan nytte at ville snakke Dig fra hvad du er fast bestemt på , Du ved jeg sagde ikke et ord mod Din rejse til Amerika, den måtte Du desuden selv tage ansvaret for, og jeg er glad at Du ikke har fortrudt at Du fulgte din mand. Noget andet bliver det, når jeg har noget at sige, når sagen ligger i min hånd, og jeg har ansvaret, er min beslutning så taget, så er den også taget, og Du kan så selv regne ud, om det kan nytte at ville omstemme. Det det

-2-

min pligt at sige dig i forvejen. Det går ikke at anbefale et andragende imod sin overbevisning.

Jeg tror ikke der er grund for mig til at skrive mere nu, andet end at tilføje hvad Du kan vide at Dit forhold er mig et åbent sår, lige føleligt, enten Du er hjemme eller borte og det er mig kun magtpåliggende at gøre det rette

og mit ønske at alt må gå mod det bedste. Dit brev, som Du ønsker besvaret, sagde egentlig intet nyt, det understregede Dit forhold til Elise og Thora lidt stærkere for mig. Og gid dette år må bringe dig velsignelse, gavn, glæde alt hvad godt det kan, både Dig og Dine. Men mange hilsener . Din broder Joakim.

Gud ske lov for Din sandruhed, der er det faste punkt den uvurderlige modvægt. Gud ske lov for Dit kjærlige heltemodige hjærte.

-3-

Mappe 44 30b

Ang. din rejse herover spildte jeg helst ikke ord på den, da jeg ved at hvad Du mener, Du bør gjøre, gør Du, men Du må nu i alt fald i denne sag vide det samme om mig. Jeg skylder Dig fro at u ikke bagefter skal bebrejder mig mmin tavshed, at sige Dig, at selv om det bliver endnu bitrere for Dig og mig at tale om denne sag ansigt til ansigt, så vil det ingen forskel gjøre, hvad jeg i denne sag mener at være vigtigt, og det er det, at betro Åges penge i Nicolais hænder. Det står mig klart at det får Du mig ikke på, selv om jeg med blødende hjærte skal se Dig rejse tilbage mere tomhændet end Du kom. Gærne, gærne, genså jeg Dig, men ikke på denne måde.

Niels har skrevet saa udførligt, så jeg knap ved, hvad jeg skal tilføje. Jeg føler til fulde Din rædsel for at kæmpe mod America om Åge , mere endnu gælder kampen i første linie Din mand, det er for hans skyld Du rejste, og selv om Du tror at nu er den kamp til ende, kan vi andre ikke tro det, kun håbe på , at tiden vil vise, at Du havde ret. Ja gud give Du havde. Men selv i saa tilfælde er i bedst tjent med pengene som de nu står

Kjære Søster ! det er sært so vi skal fordærve jul og fødselsdage for hverandre, men endskønt jeg endnu ikke har opnået at få Immanuel i tale vil jeg ikke opvente at skrive lidt ang. Din krav [?] Jeg spilder

Nielses påpegen af forskellen mellem vort syn på Dig og på Nicolai må jeg slutte mig til, jeg troede ikke, Du kunde være i tvivl om, at vi anså Dig for lige så pålidelig, som ham for upålidelig. Kun er Du af kjærlighed ganske ganske betaget af ham. Da vi alligevel må regne med Eder som en enhed, forstår jeg, at Du [?] have følt en skygge falde på Dig .

Efter dette er det svært at forme slutningen til et fødselsdagsbrev, og Du ved dog godt hvor gærne jeg skrev fornøjet til dig hvor jeg ønsker Dig velsignelse og alt hvad godt er i det nye år, hvor jeg ønsker Dig det håb om [?] må stadfæste [?] dag for dag. Jeg synes det er grueligt alt hvad du må gennemgå for Din mands skylde, men vi kan ikke hjælpe Dig, Du må selv føre kampen gennem; men gav jeg Dig pengene, er det min overbevisning, at alt hvad Du har bygget op efter al sansynlighed vilde ramle sammen, så det Du tror vilde blive Dig en hjælp netop blev det modsatte.

11/09 Kære Catherine! Du har vel fået brev fra Nick, hvori
han bestemt fraråder at gøre Eder de penge fri. Han motiverer det
det er min mening på den tydeligste og sandeste måde, uden
omvælt, som det jo er nødvendigt. I så snart efter at
sige Dig, j. s. sagen på ganske samme måde, og har kun
lidt at tilføje. Udover at ville kasts skæppe på nogens fortid,
saa vi overbevist om, at det vil være ondskabs for Nicolaj
ikke, at få andre penge mellem hænder, end dem han selv
fortjener. Det der er udbetalt, med byttes og så snart, der
er ikke andet for, og det er meget uheldigt nok, om gælden
nu nok skal sættes til 5 år, at så kommer med ligesom
som en drolig mand, der ikke spiller komedie, selv om I ikke
da har man end I nu har. I så tilfælde kan j. ikke tro det
end at der vil kunne gøres en anden plan for ham selv
om den kan blive til lige til hans ophold for Eder. Det vil
måske det være, om i kunde gøre så meget sammen, som
i blivende bliv mere velstillede, det først og fremmest, men efter alt
det du ved om, kan I ikke sætte store fordringer. I sagde =
"Spiller Komedie" fordi, inden de for os la' spor af skæppe
over H. ~~heller~~ blev j. så forbauset over, at han da, Onkel
Christian ikke straks vilde sige god for ham i de Kredse, hvor
den anset sig og vilde tillid, i handletredse, at H. så
spillede fornærmelse, så Fæder måtte sig at vortale Onkel,
og forsvare H.. Det var den første mislyd, I har set hørt, at den
slags fornærmelse var H. imod i. Men Onkel formodte vid den
gang, da vi alle troede godt om H., ikke tænkte på skæppe, gerne
indskude at kunde løst men til H., inden han kunde så i troen
for ham, begriber Du, at vi nu er nødt til at lade ham være
at kunde som pålidelig i lang tid. I ikke for at I kan se sig
pige at bruge, men for at han bristelig kan se byttet og, hvad
han har nedruet. Angående din rejse hid, for at træffe mig,
saa ved j. jo godt, at det ikke kan nytte at ville omkomme Dig fra, hvad
Du er fast bestemt på, Du ved j. sagde ikke et ord mod din
rejse til America, den måtte du dog selv tage ansvar for,
og j. er glad Du ikke har fortrudt det Du fulgte din Mand. Noget
andere bliver det, når j. har sagt at sig, når sagen ligger i min hånd, og
j. har ansvar, er min beslutning så tydelig, som den også tydelig, og du
kan så selv regne ud, om det kan nytte at ville omkomme. Det synes

det min pligt at sige Dig: forvejen. Det skal ikke nytte at anbefale
et andragende imod sin egen overbevisning.

Ja tror ikke der er grund til at skamme men mig, andet en
at tilføje, hvad du kan vide, at Dit forhold er et åbent
såd, lige fjeldigt, enten du er hjemme eller borte, og det er mig, som
mest vil liggende at vide det rigtig, og mit ønske, at alt mig
mod det bedste. Det brev, som du ønsker besvaret, skal
egentlig intet nyt, det understøtter Dit forhold til Elu og
Thora best stærkere for mig. Og god dette år mig bringe Dig
velgaaelse, gavn, glæde, alt hvad godt det kan, velsig
og Ding. Med varm hilsen, din Broder Jonhans.

God ska lev for din Sandhed, der er
dit faste punkt den uvedleget medtaget. God
du lev for dit hjertes hils med dig hys.

SKOVGAARD-MUSEL.
Mappe *11* Nr. *304*

Ettes dette, & det er at forme slutningen
til et lidende dagbrev, og det er dog godt hvor
goode og skænsomme, til det der er ønsket af
et velgørende og alt hvad godt er, i det er
hvor der ønskes at det ikke om til det med stadigt
et dag for dag, og det er at se og gøre alt hvad der
er gavnligt for den Mand, skyld, men et kan, men
høje sig, der med alle for mange opmærksomme, men
og det er en, og det er en, at alt hvad
der har betydning efter al sandhed i det gamle
danske, og det der er det der er det der er det
et og det er det med dette.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 44 Nr. 30 B